

סרטים

רגליים של פח

מרקיע השחקים (תן, תלאביב, בריי טניה) הוא סיפור אנושי פשוט אך נוגע ללב, המבוסס על קורות חייו של הטייס הבריטי דוגלאס ביידר, כפי שנכתבו בידי הביאוגרף נאול בריקהיל, בספר שזכה לת' פוצה גדולה.

עלילת הסרט מזכירה במידה מסוימת את פרשת האדמיראל ג'ון הוסקינס, גיבור ה' אוריה של הצי האמריקאי, כפי שהועלתה בסרט הים הנצחי. למרות שביידר הבריטי איבד שתי רגליים והמשיך לטוס, עומת הוסקינס האמריקאי שאיבד רק רגל אחת, משותרר מרקיע השחקים מרגשות זולה ו' מלודרמטיות שהיתה אופיינית לסרט ה' אמריקאי.

דוגלאס ביידר היה ספורטאי מצטיין וטייס תעלול, עד שנפגע בתאונת מטוס, החליף את רגליו בשתי רגלי פ.ז. מלאכותיות. על אף האסון, לא אבד בו הרצון למלחמה. ב' רגלי הפח שלו הצליח לעסוק בגולה, לשאת אשה, ולחזור לפקד באויר על כנף ספיט פיירים שנלחם במפציצים הגרמניים, מעל בריטניה.

מרתקים במיוחד הם צילומי הקרבות הא' ויריים, שכמעט כולם הם דוקומנטריים, ממש צולמו במטוסים בשעת קרבות מלחמת העו' לם השניה. הספיטפיירים וההוריקנים נראים מגוחכים, לעומת הסילונים של היום ול' עומת קרבות האויר שמצטיחה הטכניקה ה' הוליבודית. אולם סיפור החיים, לעומת זאת, הוא הרבה יותר משכנע ואמיתי, דווקא מ' שום שדוגלאס לא נראה אף פעם בוכה ומתלבט, או מפליט בדיחות מפולפלות גם ברגעים קריטיים.

תכטיס מסוים של יצרני הסרט מוסיף לו מתח רב. כסצינות האחרונות מצפה הצופה למותו של הטייס, הכל מוביל לקראת מות טראגי איומל.

מרקיע השחקים אינו סרט מלחמה ולא סרט תעופה. הוא סרט אנושי טוב, המציג בפשטות וללא זוהר את המובן האמיתי של הגבורה.

ציא'זלין מהודו

הנודד (עדן, תלאביב, הודו) הוא ראג' קאפור, ההודי שקצר בשנה שעברה את אחת ההצלחות הגדולות על הבד הישראלי, כשסרטו היחפן הפך לסרט הקופה הראשון

ראג' קאפור ונרגיס בה' הנודד' קומדיית מיליונר

של השנה, משך למעלה מ-900 אלף צופים בשלוש הערים הגדולות. הפעם ראג' קאפור הוא נודד עני, המגיע לבומביי בחליפה אנגלית מרופסת ובנעליים יפאניות קרועות כדי למצוא את אושרו. אחרי שהוא נופל קרבן לתכני בני הכרך, הוא מגיע למסקנה שכדי למצוא את האושר והעושר, יש לחתור על היושר. מליצן נודד חביב, שהוא חיקוי מוחלט של צארלי צ'אפלין בסרטיו האילמים, הופך ראג' לקלפן רומא, מתעשר על חשבון עו'

שק ההמון, מגיע לבסוף להכרה הסופית שכל העשירים מושחתים וכל העניים ישרים, חוזר לנעלי הבד היפאניות ולהלוך הצארלי צ'אפליני.

משחק לשם משחק. הנווד אינו סרט טוב, אפילו בהתחשב בעובדה שהוא הודי. אולם הוא סרט מעניין, למרות ארכו הבלתי-רגיל (שלוש שעות). ראג', אפור ביים את הסרט, משחק בו את התפקיד ה' ראשי, רוקר, שר, מנגן כשהוא מנסה בכל כוחו לחקות את צ'אפלין. העובדה שהוא עצמו מיליונר שהתעשר מתעשיית הסרטים שלו, אינה מונעת ממנו להיות בעל השק' פות קומוניסטיות מובהקות ומוגזמות. שה' סרט אף אינו מנסה להסתירן.

נסיגנות החיקוי, שבחלקם הם מוצלחים למדי, והפלאגיאטים המרובים שבתסריט. נוטלים את כל ערכו האמיתי של הסרט. אולם גם מה שנשאר, מספיק כדי לגרוב הנאה לחובבי הקולנוע.

המשחק-לשם-משחק של כל המשתתפים בסרט, היסודיות שבעבודה המחייבת להר' אות בסוף הסרט את גורל כל אחד מהמש' תחפים שהופיעו בתחילתו, הקצב האיטי של ההרטה והשירים ההודיים המשוחזרים מהבהלה המהירה שבכל הסרטים המערביים — כל אלה, בצירוף מנטליות מזרחית אופיינית, הופכים את הסרט, למרות מג' רעותיו, לחוויה נעימה.

הנווד אינו יכול להתמודד ביחפן; אין בו עלילה דרמאטית מולת-דמעות. הוא סרט קליל, מוסיקאלי למחצה, עם תפנות סוציא' ליות שאינן נראות הגיוניות בעיני בן ה' מערב. אולם כדאי לראותו, ולוא גם כדי להשתחרר במקצת מאוירתם וקצבם של סר' טי המערב.

יומן החדשות

שיטת פרסומת מקורית ביותר הג' בית קולנוע בעיירה קטנה בטקסס, ש' בתכנית הערב שלו הציג שני סרטי זועה. הנהלת הקולנוע הודיעה כי תגריל בין המבקרים כפרס את כל הכרוך בקבורה מפר' אות. במסדרון הקולנוע אף הוצגה המצבה שמשקלה 200 ק"ג, שתועמד על קברו של הזוכה. הנהייה להצגה היתה ללא כל תק' דים. בפרס זכה נער בן 19 . . . **גם חבי' רת** מסרו גווחין מאייר מצאה שיטת פיר' סומת חדשה, לסרטו של אוה גארדנר ה' סוכה הקטנה. החברה הודיעה על הענקת פרס בתחרות חמישנים אודות הסרט. הפרס: אי באיי פיג'י, שיקרא בשם אוה-אוה . . .

כפעם הראשונה לאחר מלחמת העולם השניה, עומדים להציג עתה ברוסיה סרטים אמריקאיים. בהסכם החליפין נקבע שתמורת סרטי ביידר, תספק בריטניהמועצות לחברה האמריקאית סרטי אמנות . . . **יצירתו של דוסטויבסקי** האחים קרמזוב, עומ' דת סוף סוף לפני תחילת הסרטתה באולפני מסרו, בהשתתפות צוות כוכבים, כפי שהו' דיעה החברה. אולם בין כל השמות המוע' מדים לתפקידים בסרט, לא נכלל שמה של מרילין מונרו, על אף העובדה שהיתה זו היא שויכתה לאחוזנה את היצירה בפופול' ריות הגדולה ביותר.

חדריך

- אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, ואשר העולם הזה ממליץ לראותם:
- מרקיע השחקים** (תן, תלאביב) קנת מור ברגלי פח, מטיס מטוסים עתיקים וספיטפיירים. סיפור אנושי ברוח הומור בריטית אופיינית. צילומי קרב אויריים מרת' קים. (ראה לעיל).
- המלך ואני** (אמפיטיאטרון, חיפה) מחזה מוסיקאלי משעשע וקליל, אודות מלך סיאם ואומנת ילדיו הורה, שהפכה לאומנת הממלכה כולה. יול בריינר, דבורה קר וה' פזמונים של רוניס והאמרסטון.
- חיבת האבודה** (ארמונדוד, תלאביב). יצירה אמנותית, דוקומנטרית-ל' מחצה על טקסים ומנהגים באיי הודו המוד' רחית. יופי נדיר, צבעים מרתקים ועריכה פיוסית.
- בעל זרוע הזהב** (אוריון, תל' אביב). אלינור פארקר משתנעת, שעה שקים נובק הולכת בלי חזיה ופרנק סינטרה מנסה לחלץ את עצמו מהתאהה לסמים משכרים. משחק מצויין.
- רופא כלבים** (אוריון, ירושלים). ד"ר דירק בוגרד לומד בקומדיה אנגלית משעשעת על המחלות שאינן אפשרות לרפאן; כולל בריג'ס בארונ.

פרס של עשר לירות יוגרל בין פותרי תשבץ „העולם הזה“ 1004

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17	16		15	
		24		23	22		21	20
	28		27		26		25	
	33		32		31	30		29
		38		37		36		35
	43	42		41		40		39
47		46		45		44		43
		52	51		50		49	48
	58		57	56	55		54	
		60						59

- מאוזן**: 1. אויב; 2. תחליף; 3. צוואר; 4. תחליף; 5. חמאה; 6. מטבע; 7. ישראל; 8. גוריון; 9. בעל לעולם אין לדעת; 10. ארבע מאות; 11. שמונים ושש; 12. סוודר; 13. בעברית; 14. תנור בנוי בקיר; 15. אויב; 16. מפעל חרסיה של השומר הצ"ע; 17. בית ה' שטן; 18. באנגלית; 19. חב' רת תמרוקים; 20. נכדת קיש; 21. הכרם המפורסמת ביותר בתנ"ך; 22. חדר בבית-הסוהר; 23. אוני; 24. תספורת הצאן; 25. הרבה כסף; 26. מפעל ממתקים; 27. פרופסור ויצמן, לפי מקצועו; 28. עיר קדומה; 29. יש אומרים; 30. תערוכת חיפה; 31. שמו הפרטי של סוואר; 32. כלי במשחק המלכים; 33. עיר רוסי; 34. צייר בלגי; 35. בלעדיו אין המכנסים מחויקים מעמד; 36. כנוי רומז; 37. יחידה צבאית; 38. בירה מרחבית; 39. שופט מחוזי; 40. בן יעקב; 41. מה בערבית מדוברת; 42. נביא; 43. סמל החשמל בימים קצובים אלה; 44. בלעדיו קשה להוציא את הפקק; 45. סיום; 46. חוטם; 47. צורה גזיית; 48. יען; 49. פרשן צבאי ישראלי.

אויבי הנוער
מחלות גמין
מאת הד"ר מרדכי זידמן

חזקאצ!
סוליות ועקבים